

Publicerad 2011-11-14 19:04 av Emme

Evighetens hål eller livet?

Jag har flytt som så
många gånger förut
Står framför öppet
svart kallt vatten

Det vore så enkelt
att bara ta ett steg
Och sedan några till
ut i evighetens hål

Skulle ens du sakna
mig, kanske inte
Men jag väljer inte
det enkla sättet

Månen stiger sakta
upp bakom bergen
En bil har stannat
alldeles bakom mig

Räknar ut att jag har
femtio meter till min
Står som förstelnad
och hinner bli rädd

Efter vad som känns
som flera timmar
Kör bilen sakta iväg
medan hjärtat bultar

När jag äntligen är
framme vid min bil
Då kommer tårarna
och jag gråter för allt

Rädslan, smärtan och
saknaden efter mer
Kärleken som gör så
förbannat ont i mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emme med Poeter.se id #32161 innehar upphovsrätten